

ב"ה.

ידוע ענין יציאת אבותינו ממצרים, אשר אז היתה יציאתם מכלל בני נח לקבל התורה ולקבל פני השכינה¹, התחלת היציאה או היציאה לגמרי², שלכן למדו רז"ל דיני גרות משם. מובן, אשר זה מורה גם כן על מצבם הרוחני שהרע שבנפשות ישראל עדיין הי' בתקפו בחלל השמאלי.. רק מגמתם וחפצם היתה לצאת נפשם האלהית מגלות הס"א היא טומאת מצרים ולדבקה בו ית³.

וכן הוא בכל יום ויום, שחייב אדם לראות עצמו כאלו יצא היום ממצרים — וכמובא במאמר שבקונטרס — וביחוד בימי הפסח שעניני כל חג ומועד מתעוררים בכל שנה ושנה בזמניהם שלהם כידוע⁴

צריך כל או"א, ובפרט אלו שלא הגיעו עדיין למעלה ממדרי' הבינונים שהיא מדת כל אדם ואחרי' כל אדם ימשוך להוציא ולהעלות את נפשם האלקית מגלות הגוף ונפש הבהמית, ואדרבה להעלות הנפה"א על הגוף ונפה"ב מעלה מעלה, ולדבקה בו ית' ע"י תורה ומצות שלומד ומקיים.

ונשתנו למעליותא⁵ כל ימי הפסח (וכ"ש ליל א' דפסח) משאר ימות השנה וגם משארי היו"ט, כי אז ניזונים ישראל מאכילת מצה, שבה מעין בחי' מהות גדלות אבא⁶, מהות האלקות. היינו שגופו הגשמי מתקשר בו חיות נפשו שיחי' גם חיים גשמיים מאכילת מזון שבו הוא מהות האלקות, ולכן מלבד שפועל בנפה"א פועל בנפה"ב שהוא היצה"ר שלא

(1) רש"י ד"ה באבותנו יבמות מו, א.

(2) ראה פי' ר' נתנאל בתוספות ישנים שם מו, ב.

(3) תניא פלי"א.

(4) ידועה הראי' ע"ז ממשנה ספ"ג דגטין: בודקים את היין .. ובהוצאת סמדר כו'.

(5) ראה המשך וככה תרל"ז פ"ס.

(6) בארוכה ענינם ראה שער האמונה לאדמו"ר האמצעי.

יסית כ"כ ושיתחיל להתברר ויניח הנפה"א להאמין באמונה שלימה גם במה שאינו משיג ע"פ השכל.

* * *

ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר בשיחתו שבקונטרס: עס איז דאָך טייער
די שעות!

מנחם שניאורסאהן

יא ניסן, ה'תש"א
ברוקלין, נ.י.